

Publicerad 2012-03-25 21:40 av F.

M.

Jag vet inte om dessa rader någon gång kommer nå dina bruna, djupa ögon.

Förmodligen inte.

Men jag skriver dem ändå, för stundtals ger saknaden mig andnöd.

Jag skriver dem ändå,

för de är till dig.

Skyfall

Följer vattendroppar som seglar längs bilrutan.

Sådär med fingertoppen.

Sådär som du.

Vattnar minnen, som fått torkade rötter.

Putsar flagor från tider, som en gång var vi.

Försöker omfamna den verklighet,

som är lika med din frånvaro.

Där varje andetag går en fejd mot klämmande saknad.

Som försöker rota sig, karva djupa hål i varje förmak.

Du var ledsen, sa du.

Vred, vände och gömde dig för gråten.

Knöt obehag i handen.

Som ändå sipprade ut, genom spröda fingrars springor.

Fick dig tro, att allting var ditt fel.

Önskar så, att du då.

Vågat fly till min famn.

Tagit del, av väntande hjärtslag.

Förlåtande fingertoppar och en lugnande röst.

Blickar mot en himmel,

vi kallade vår.

Sitter i timmar.

Sådär som du.

Vill tro, att du någonstans ser mig.

Att du någonstans känner.

Sådär, som förut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren F. med Poeter.se id #35965 innehar upphovsrätten